

Socialnämndens remissvar angående

Ds 2023:15 "Fler verktyg i socialtjänstens arbete för att förebygga brott och stärka skyddet för barn."

Socialnämnden i Karlskrona lämnar följande synpunkter på promemorian. Efter de inledande generella synpunkterna ges kommentarer med numrering som följer avsnittsindelningen i promemorian.

Inledande övergripande kommentar om utredningen

Det behöver problematiseras att ju mer socialtjänsten framstår och framställs som en 'anmälningsmyndighet' med tung myndighetsutövning och skarpa redskap i form av tvång i befolkningens ögon, desto mindre kommer folk att vilja ha med socialtjänsten att göra frivilligt. Hela tanken bakom socialtjänstlagen i sin nuvarande form, men även som den beskrivs i "Hållbar socialtjänst – En ny socialtjänstlag" (SOU 2020:47) är att frivillighet och möjlighet till tidiga och förebyggande insatser är de bärande element som socialtjänsten ska vila på. Människor som blir anmälda går i försvarsställning, särskilt med hänsyn till de förtalskampanjer som förts de senaste åren. Människor som vet att de kan komma att bli registergranskade blir sannolikt svårare att motivera till tidigare kontakter av rädsla för vad en upptäckt registerförekomst skulle kunna innebära. Förslagen så som de presenteras i denna utredning upplevs i detta sammanhang mer som repressiva än faktiskt förebyggande, och även som att de riskerar att skapa 'stuprör' mellan olika delar inom socialtjänsten, på ett sätt som påminner om den uppdelning som fanns på 1900-talet med barnavårdsnämnder. Detta samtidigt som socialtjänsten

Socialförvaltningen

Adress

371 83 Karlskrona

Besöksadress

Östra Köpmansgatan 1 A

Telefon

0455-30 30 00

Telefax

0455-30 30 30

E-postadress

socialforvaltningen@karlskrona.se

runt om i landet kämpar för att kunna ha ett helhetsperspektiv på människors behov. Intrycket förstärks ytterligare av att finansieringen av reformerna föreslås tas från en budgetpost som handlar om utveckling av socialtjänsten, som varit inriktad på kunskapsökning och tidiga insatser.

För att förslagen i utredningen inte ska bidra till att allmänheten ser socialtjänsten ännu mer som stark, tung, repressiv och därmed hotfull och farlig myndighet - utan som en faktisk möjlighet till hjälp, krävs därför en balans i de förändringar som staten vill genomföra på socialtjänstområdet. Den nationella nivån måste börja föra in ansökan, inte anmälan, som det ledande arbetssättet inom socialtjänsten för att etablera kontakt med människor i behov av stöd. Förslagen som ges här är i flera fall rimliga enligt socialnämnden i Karlskronas mening, men de är som många andra gånger de senaste åren, tagna ut ur ett större sammanhang. Förutom vissa förbättringar kommer de därför även att bidra till svårigheter som inte problematiseras eller tas hand om på annat sätt i utredningen. Av det skälet är socialnämnden i Karlskrona tveksam till att den ökade tillit till socialtjänsten, som beskrivs vara en positiv konsekvens av utredningens förslag, verkligen kommer att infinna sig. Möjligen för andra myndigheter, men det är inte för andra myndigheter socialtjänsten finns till i första hand.

Kapitel 7 Anmälningsskyldighet vid kännedom om eller misstanke att barn far illa

Förslaget att samtliga föreslagna myndigheter ska radas upp i lagtexten är inkonsekvent, eftersom det samtidigt ska finnas kvar en formulering om 'även andra myndigheter...' i det följande stycket. Om en myndighet byter namn kommer denna lagtext dessutom behöva ändras enbart på grund av det, trots sista stycket i paragrafen, eftersom en inaktuell lagtext inte är acceptabel.

Formuleringen av texten i den föreslagna nya 14 kap 1 § 2 st SoL är därtill tvetydlig – är det myndigheten eller den anställde som omfattas av anmälningsskyldigheten? Detta behöver omformuleras och det kan dessutom övervägas varför vissa myndigheter får ha anmälningsskyldighet på

myndighetsnivå medan andra har den personligt – ur socialtjänstperspektiv är det alltid smidigast och mest snabbarbetat om den som skrivit under anmälan också är den som faktiskt vet någon om situationen som anmäls. Anmälningsskyldighet på myndighetsnivå är i det perspektivet oönskat, särskilt som socialnämnden bara får ta kontakt med den som gjort anmälan inom ramen för en förhandsbedömning. Socialnämnden har svårt att se att det finns skäl för exempelvis Barnombudsmannen att undgå detta, oaktat myndighetens särskilda roll - det finns exempelvis massor av medarbetare inom skola och sjukvård som varje dag hanterar en mängd uppgifter om barn. Socialnämnden i Karlskrona menar med hänsyn till ovan förda resonemang att det mest önskvärda är att all anmälningsskyldighet är personlig.

7.5.2

Socialnämnden vill åter hänvisa till sitt inledande generella resonemang om risken som utredningens förslag medför och behovet av balans i de reformer som staten vill genomföra på socialtjänstområdet. Förslagen som ges är relevanta, men de är återigen, tagna ut ur ett större sammanhang och kommer förutom vissa förbättringar, att bidra till svårigheter som inte problematiseras eller tas om hand på annat sätt i utredningen.

Utredningens förslag kommer även att innebära ökade krav på samverkan från socialtjänstens sida med de som anmäler, vilket enligt förslaget ska bli en ansevärd mängd nya myndigheter. De som idag är anmälningspliktiga enligt 14:1§ SoL har socialtjänsten redan behövt skapa olika sorters samverkansforum med. Det får antas att det kommer att bli nödvändigt, i någon form, även för de nya anmälningspliktiga och sådant tar tid. Detta har inte problematiserats i utredningen och inte heller tagits med i konsekvensbeskrivningen.

Detta är viktigt efter det annars finns en mycket stor risk att socialtjänsten blir en sorteringsapparat som andra myndigheter/anmälare 'lämnar ifrån sig' anmälningar till och ser sig som 'klara' – att de gjort sitt och därmed inte fullgör sitt faktiska ansvar i en given situation. Det är denna sorts frågor som samverkansforumen som lyfts i föregående stycke behövs för.

Om socialtjänsten därtill blir överhopad av anmälningar (socialnämnden i Karlskrona delar inte bedömningen av att skillnaden kommer att bli marginell om en utökad anmälningsplikt genomförs) så finns naturligtvis en risk att det, för att parafrasera det gamla ordspråket 'blir svårt att se träden för skogen', inte tvärtom... alltså att socialtjänsten riskerar att missa en viktig anmälan i en större mängd av mindre relevanta anmälningar.

För att den föreslagna förändringen ska få rimlig effekt behövs också fler verktyg och rådighet för socialtjänsten att arbeta i utsatta områden. Det finns enligt socialnämndens mening alltså annars en uppenbar risk att det skapas en 'skicka-vidare'-mentalitet hos de myndigheter som omfattas av utredningens förslag, när det som behövs snarare är dialog, för att samhället ska kunna hjälpas åt att kunna erbjuda lämpligt stöd till utsatta, och detta diskuteras inte alls i utredningen.

7.5.4

Det bör övervägas om det i samtliga de lagar och förordningar som utredningen föreslår textförändringar i, även ska förtydligas att det görs utifrån 'barnets bästa' eller barnkonventionen.

Kapitel 8 Återkoppling till den som anmält oro för barn till en socialnämnd

Socialnämnden i Karlskrona tycker att förslaget är bra, särskilt att det ska ske genom en särskilt utformad blankett som blir lika för alla. Frågan är om en liknande möjlighet borde ges även för de som anmäler vuxna eftersom det är önskvärt med likadana bestämmelser, om det inte finns uppenbara skäl emot, inom hela socialtjänstområdet – socialnämnden kan inte se några sådana när det gäller att inte liknande bestämmelse skulle kunna finnas för vuxna också.

8.4.1

längst ned på s 191 står en kommentar som enligt socialnämnden måste strykas ur en ev framtida proposition angående återkopplingen – det är den mottagande myndighetens uppgift att hålla reda på sin personal och ha rutiner för hur post som adresseras till dem som ev hinner sluta, ska

hanteras. Att ens nämna socialnämnderna i ett sådant sammanhang är opassande.

Kapitel 9 Utökade möjligheter att ta del av uppgifter ur misstanke- och belastningsregistren

Socialnämnden i Karlskrona vill särskilt betona att syftet med detta förslag måste vara att förbättra möjligheterna för barn att få skydd, i väl avvägda fall. Precis som lyfts i den inledande kommentaren i socialnämndens svar, och i en kommentar till den utökade anmälningsskyldigheten ovan, riskerar förtroendet för socialtjänsten att urholkas om enbart de brottsförebyggande aspekterna av reformerna betonas. Personer som vet med sig att de finns i de nämnda registren kommer att dra sig för kontakter med socialtjänsten snarare än att vilja söka eller låta sig motiveras till stöd. Motsatsförhållandet mellan tidiga och förebyggande, lättillgängliga insatser som finns i nuvarande socialtjänstlag och som lyfts fram ännu mer i förslaget till ny socialtjänstlag, och den socialtjänst som de facto byggs upp genom mer repressivt och/eller avskräckningsinriktade förslag blir tydligt. En genomgående analys av detta problem saknas både här och i andra utredningar på samma område. Socialnämnden i Karlskrona ser därför en påtaglig risk att effekterna av utredningens förslag inte blir så goda som utredningen själv menar.

Slutsatsen att förslaget på sikt kommer att leda till minskad arbetsbelastning och minskade kostnader för socialtjänsten förstår socialnämnden verkligen inte utifrån ovanstående resonemang, den upplevs som ett önsketänkande mer än en korrekt analys.

9.4.1

s. 215 'Personkretsen...'

Socialnämnden i Karlskrona menar att definitionen av 'närstående' inte är väl avvägd. Med nuvarande formulering riskerar andra personer än de som utredarna verkar avse att omfattas, alternativt missas. Även om barnet inte har en nära och förtroendefull relation till föräldrarnas partner, ett bonussyskon eller annan person, kan personen utgöra en risk för barnet och vara en av huvudpersonerna i att påverka och forma barnets situation.

Särskilt i de fall personen bor tillsammans med barnet. Vid dessa fall kan det snarare vara föräldern som har en närstående relation till personen än barnet självt. Socialnämnden i Karlskrona anser det därför angeläget ett eventuell proposition tar dessa påpekanden i beaktande när 'närstående' definieras.

Om förslagen ska genomföras, behövs det även tydligare vägledning än vad som ges här kring hur till exempel bonussyskon eller andra på umgängesadress ska bedömas. Annars riskerar bestämmelsen att antingen bli för tam, om det skapas alltför många möjligheter till undantag, eller med fel effekt, om undantagsmöjligheterna upplevs som för få och stränga.

9.4.3

Det behövs tydligare praktisk vägledning kring hur personliga uppgifter om andra personer ska hanteras i barnets akt, än vad som ges genom denna utredning. Det som skrivs i detta avsnitt är kortfattat och uppfattas av socialnämnden i Karlskrona möjligen stå i strid med den dokumentationsskyldighet som socialtjänsten har, där inte enbart själva utredningsdokumentet är det som ska sparas, utan även de delar av det insamlade utredningsmaterialet som utredningstexten grundar sig på. Denna eventuella juridiska problematik bör redas ut redan inom ramen för en eventuell proposition, innan Socialstyrelsen ges ett uppdrag om utformande av riktlinjer eller allmänna råd.

Kapitel 10 Gallring och sökbarhet av handlingar som rör barn

Socialnämnden i Karlskrona är mycket positiv till att det äntligen ges ett konkret förslag till hur samtliga anmälningar avseende barn kan göras tillgängliga. Det innebär en betydande ökning av barns möjlighet att få korrekta bedömningar av sin situation gjorda i varje enskilt fall när en anmälan kommer in.

Socialnämnden saknar dock förslag eller kommentarer kring om inte en liknande bestämmelse borde införas för anmälningar jml §6 LVM. Även vuxna personer med beroendeproblematik borde ha rätt till största möjliga

säkerhet i bedömningar som rör dem. Med tanke på IVO:s generellt framförda synpunkter på att socialtjänsten för sällan inleder LVM-utredningar borde en liknande bestämmelse för vuxna finnas, som den som nu föreslås för barn.

Innan de mer specifika kommentarerna kring förslagen i avsnittet, vill socialnämnden påpeka att det vore önskvärt att regeringen gav någon myndighet i uppdrag att försöka skapa liknande digitala system för socialtjänsten som det som finns i Norge, som beskrivs sist i avsnitt 5.3, på s 109. Det hade varit önskvärt ur många olika aspekter avseende, bland annat, enskildas rättssäkerhet, tillförlitlig lagring och gallring, förutsebarhet för de som arbetar i systemen, förenklad informationsdelning när sådan tillåts, etc.

Samtliga förslag som i utredningen benämns 'anmälningar' bör också omfatta sådana uppgifter som i 11:1§ SoL benämns 'på annat sätt'

10.8.7

Bedömningen att barnakter ska lämnas över till arkivmyndighet när barnet fyllt 18 år är olämplig eftersom LVU gäller fram till och med 20.

Resonemanget behöver därför förtydligas till att barnakter ska lämnas över till arkivmyndighet först när den berörda fyllt 21 år i en eventuell proposition, för att bli korrekt och effektivt.

10.8.10

Hela utredningens resonemang upplevs bygga på att sammanställningsregistret skulle vara en pappersprodukt? I dag förs den sortens register digitalt och det behöver inte vara någon skillnad alls i vem som kommer åt vad i ett digitalt system, det styrs av hur behörigheter läggs upp, så hela utredningens resonemang kring olämpligheten med Socialstyrelsens förslag i denna del upplever socialnämnden faller.

Kapitel 11 Informationsdelning mellan myndigheter inom socialtjänsten i brottsförebyggande syfte

Ett inledande påpekande är att en sådan bredare, mer allmänt hållen,

översyn av möjligheter till informationsdelning som beskrivs i avgränsningarna i 11.2 är önskvärd eftersom socialtjänsten inte enbart arbetar med kriminalitet.

11.6.1

Socialnämnden menar att det behövs tydliga formuleringar om ansvaret mellan kommunerna. Utredningen avfärdar detta område för enkelt – socialnämnden vet redan idag utifrån ärenden om överflyttning mellan kommuner att ingen vill åta sig uppgifter man inte måste utifrån både personalsituation och ett ansträngt kostnadsläge i många kommuner. Risken är uppenbar att liknande effekter kommer att synas på detta området. Överflyttningsreglerna i kapitel 2a SoL är redan idag ofta föremål för motsättningar mellan kommunerna.

I akuta lägen uppfattar socialnämnden i Karlskrona det som att hela resonemanget mest handlar om att socialtjänsten i den informationsmottagande kommunen ska agera 'minipolis' eftersom den sortens uppgifter som förmodligen avses inte omfattas av de vanliga sekretessbrytande reglerna som ger möjlighet för socialnämnderna att polisanmäla eller på andra sätt agera, redan idag. Om det istället rör mer långtgående, långsamma aktiviteter, menar socialnämnden, i motsats till utredarna, att en mycket tydlig reglering av vad, hur och i vilka fall informationsutbyte kan ske behöver tas fram *innan* en sådan här bestämmelse införs.

Till ett sådant förtydligande bör även tas med att ett effektivt gemensamt arbete mellan kommuner endast borde kunna ske om en mycket stor mängd uppgifter om den enskilde lämnades över och att det i det föreliggande förslaget saknas någon tydlig tidsgräns mer än 'så länge det behövs', vilket är en alltför godtycklig formulering.

Kapitel 12 Socialnämndernas inhämtande av uppgifter avseende frågor om vårdnad, boende och umgänge

Socialnämnden i Karlskrona tycker att förslagen är bra. Socialnämnden avråder dock från att vissa personer i Elevhälsan ska undantas från

uppgiftsskyldigheten, i syfte att barnen alltid ska ha någon 'riskfri' person att prata med, som i utredningens förslag till ny 6 kap 20c§ 3 st SoL:

Elevhälsans personal har alltså anmälningsskyldighet jml 14:1§ SoL, så utrymmet för att kunna prata om riktigt angelägna saker är i praktiken litet och förmodligen svårt att förklara för ett barn. Vad elevhälsans personal egentligen skulle behöva säga om utredningens förslag blir verklighet är något i stil med att: *"så länge du bara pratar av dig om sånt jag redan vet att du tycker är jobbigt och som jag vet att socialtjänsten redan vet, så kan du prata fritt, men om du skulle råka säga något som jag tycker är allvarligt, så måste jag anmäla det."* Det finns därför dubbla risker med förslaget på undantag: En risk är att barnen inte vågar prata trots att undantaget finns. I så fall är undantaget meningslöst. En motsatt risk är att ett barn kan luras till en känsla av falsk säkerhet och att det sedan upplever sig sviket om en anmälan likväl behöver göras. Socialnämnden i Karlskrona menar att ärlighet och uppriktighet från början är betydligt bättre i dialog med barnen.

Kapitel 14 Förslagets konsekvenser

Generell kommentar till hela detta kapitel

Som redan lyfts på flera ställen menar socialnämnden att det finns ett behov av att det problematiseras mer att ju mer socialtjänsten framstår som en hotfull 'anmälningsskyldighet' med tung myndighetsutövning och skarpa redskap i form av tvång i befolkningens ögon, desto mindre kommer folk att vilja ha med socialtjänsten att göra frivilligt. Hela tanken bakom socialtjänstlagen i sin nuvarande form, men även som den beskrivs i "Hållbar socialtjänst – En ny socialtjänstlag" (SOU 2020:47) är att frivilligheten och möjligheterna till de tidiga och förebyggande insatserna är de bärande elementen som socialtjänsten ska vila på. Människor som blir anmälda går i försvarsställning, särskilt med hänsyn till de förtalskampanjer som förts de senaste åren. Människor som vet att de kan bli registergranskade blir tveksamma till att låta sig motiveras till kontakt med socialtjänsten utifrån vad en upptäckt registerförekomst skulle kunna innebära. Förslagen så som de presenteras i denna utredning upplevs i detta sammanhang mer som repressiva än faktiskt förebyggande, och

även som att de riskerar att skapa 'stuprör' mellan olika delar inom socialtjänsten, på ett sätt som påminner om den uppdelning som fanns på 1900-talet med barnvårdsnämnder. Detta samtidigt som socialtjänsten runt om i landet kämpar för att kunna ha ett helhetsperspektiv på människors behov. Intrycket förstärks ytterligare av att finansieringen av reformerna föreslås tas från en budgetpost som handlar om utveckling av socialtjänsten, som varit inriktad på kunskapsökning och tidiga insatser.

För att förslagen i utredningen inte ska bidra till att allmänheten ser socialtjänsten ännu mer som stark, tung, repressiv och därmed hotfull och farlig myndighet - utan som en faktisk möjlighet till hjälp, krävs därför en balans i de förändringar som staten vill genomföra på socialtjänstområdet. Den nationella nivån måste börja föra in ansökan, inte anmälan, som det ledande arbetssättet inom socialtjänsten för att etablera kontakt med människor i behov av stöd. Förslagen som ges här är i flera fall rimliga enligt socialnämnden i Karlskronas mening, men de är som många andra gånger de senaste åren, tagna ut ur ett större sammanhang. Förutom vissa förbättringar kommer de därför även att bidra till svårigheter som inte problematiseras eller tas hand om på annat sätt i utredningen. Av det skälet är socialnämnden i Karlskrona tveksam till att den ökade tillit till socialtjänsten, som beskrivs vara en positiv konsekvens av utredningens förslag, verkligen kommer att infinna sig. Möjligen för andra myndigheter, men det är inte för andra myndigheter socialtjänsten finns till i första hand.

14.6.2

Det är häpnadsväckande att det i konsekvensavsnittet för kommunerna, trots att det många gånger i utredningen står formuleringar liknande *"Förslaget kan också bidra till att fler barn kommer att erbjudas adekvata insatser vilket innebär ökade förutsättningar att i ett tidigt skede bryta en destruktiv och skadlig utveckling."* (s.20) inte finns med ett enda ord om vad de insatser som det ökade antalet anmälningar och utredningar kostar eller kräver i form av personal? Hela den ekonomiska konsekvensbeskrivningen har därmed fallit redan innan socialnämnden ens hunnit kommentera det som faktiskt finns skrivet i den. Såväl utredarna som departement och riksdag inser säkert att barn inte kommer att få det bättre om socialtjänsten bara förhandsbedömer och utreder

dem... Ändå glöms konsekvenserna och kostnaderna för de insatser som utredningens förslag kommer att leda till helt bort! Insatserna som ökar kommer att vara en direkt följd av utredningens förslag, vilket den själv beskriver, och därför ska finansieringsprincipen aktualiseras.

s. 504 Genomsnittlig tidsåtgång för att ta emot en anmälan, inledande bedömning, utredning och återkoppling.

Den genomsnittliga tiden som beräknas för genomförande av en förhandsbedömning är enligt socialnämnden i Karlskrona kraftigt underskattad. 1 timme är för lite. När en anmälan kommer in ska den fördelas och skyddsbedömas. Därefter behöver allt som oftast en kontakt tas med den anmälan avser och vårdnadshavare, det är också vanligt att det inhämtas ytterligare information från anmälaren. Därefter ska en sammanställning och genomgång av det insamlade materialet göras och beroende av ställningstagande, en chef sätts in i saken för slutgiltigt beslut och detta ska sedan dokumenteras. En mer realistisk bedömning är att det tar ungefär 3 timmar att utföra detta, effektiv tid.

Socialnämnden i Karlskrona gjorde för ett antal år sedan själva en beräkning av hur mycket tid en barnavårdsutredning tog och den beräkningen landade på en snitttid på 38 timmar. Naturligtvis kan skillnader förekomma över landet och mellan kommunerna i detta och beräkningar kan göras på aningen skilda sätt, men skillnaden mellan 30 och 38 timmar är närmare 27%. Det betyder att utifrån Karlskronas beräkningar behöver utredningens ekonomiska konsekvensbeskrivning av utredningstiden ökas med 27% för att ge en bättre, verklighetsbaserad ersättning till kommunerna.

Det anges tydligt att utredningen hämtat stöd för sina beräkningar från utkastet till lagrådsremiss av 'Ett fönster av möjligheter – stärkta rättigheter för barn och vuxna i skyddat boende'. Det är värt att påpeka att flera remissinstanser, däribland SKR, riktat mycket allvarlig kritik mot just beräkningsunderlagen i den utredningen och menat att de föreslagna åtgärderna i den utredningen var katastrofalt underfinansierade. Att hänvisa till det utkastet till lagrådsremiss som någon sorts faktabas visar därför direkt att trovärdigheten för den här utredningens egna beräkningar och analys är allvarligt skadad. Den första kostnadsberäkningen har

förvisso sedan förändrats genom budgetbeslut och -förslag, men kvaliteten på beräkningarna i utredningen förändras inte av att medel senare skjuts till.

Med denna allvarliga kritik riktad redan inledningsvis förväntar sig socialnämnden i Karlskrona att en helt ny, fristående och väl underbyggd konsekvensbedömning och ekonomisk beräkning görs av utredningens förslag. Ska kommunerna ha en reell möjlighet att genomföra statliga beslut behöver dessa finansieras fullt ut.

14.6.3

Utredningen menar att hälften av det ökade antalet anmälningar kommer att leda till att utredning inleds.

Enligt räkneexemplet att reformen skulle innebära 4500 anmälningar mer i riket, skulle socialnämnden i Karlskrona få 27 anmälningar fler. Det upplever Socialnämnden i Karlskrona som en låg beräkning, med tanke på hur utredningens förslag beskrivs och att nämnden redan idag tar emot drygt 2600 anmälningar per år.

Även om siffran upplevs som för låg, kommer socialnämnden om man följer utredningens resonemang, att inleda 13,5 (ca 14) utredningar. Det innebär att utredarna själva menar att högst hälften av de anmälningar som reformen genererar kommer att vara dubletter. Rimligen är dock inte samtliga 13,5 anmälan som inte leder till utredning dubletter för det är ganska vanligt förekommande redan idag att utredning inte inleds för att uppgifterna helt enkelt 'inte räcker' för att inleda utredning. Låt oss precis som utredarna gjort, gissa, att hälften av anmälningarna som inte leder till utredning är dubletter till följd av reformen. I Karlskronas fall 7. Det innebär att 7 anmälningar kan gås igenom och avskrivas relativt snabbt, kanske 20 minuter, eftersom uppgifterna ändå behöver läsas igenom noga och dubbelkollas så de inte innehåller något nytt och sedan administreras/hanteras och beslut tas. Då tar de 'ointressanta' anmälningarna sammanlagt 140 minuter. Resterande 20, som behöver göras på det sätt som beskrivits ovan, tar då (3hx20=) 60 timmar. Sammanlagd tidsåtgång för hantering av de 27 anmälningarna blir då 62,3 timmar, d v s i genomsnitt tar varje anmälan (62,3 / 27 =) 2,31 = 2,3

timmar. 2,3 är alltså det minsta mått som är rimligt att räkna på i den ekonomiska konsekvensberäkningen, enligt Karlskronas socialnämnd.

S. 516 'Finansiering av förslagen'

Av andra stycket framgår att pengar för att finansiera socialtjänstens ökade skyldigheter, utifrån anmälningsskyldighet, ska tas från en post i statsbudgeten som avser utveckling av socialt arbete (utgiftsområde 9, anslag 4.7). Det innebär samma sorts förflyttning som socialnämnden redan kritiserat ovan, att staten minskar de förebyggande och utvecklande medlen för att skapa en mer myndighetstung och i allmänhetens ögon, mer hotfull socialtjänst, vilket i sin tur är rakt i motsats till intentionen både med nuvarande socialtjänstlag och förslaget till ny socialtjänstlag.

Att medel endast omfördelas på detta sätt innebär alltså att förebyggande delar av socialtjänstens arbete idag ska tas bort för att finansiera en mer myndighetstung verksamhet. Socialtjänsten riskerar därför att ännu mer uppfattas som en hotfull myndighet och samtidigt mindre inbjudande att söka hjälp hos i ett tidigt skede. Under det givna anslaget 4.7 har under senare tid funnits exempelvis medel för utveckling och uppföljning av Tidiga samordnade insatser (TSI), olika former av insatser för att socialtjänsten ska arbeta bättre med Våld i nära relationer, familjehemsvård samt utökad kunskapsspridning kring vetenskapliga rön och evidens på socialtjänstens område. Det är enligt socialnämnden i Karlskrona djupt olyckligt att ta pengar från denna sorts område för att lägga på myndighetsinsatser. Pengarna behöver tas från andra områden inom statens budgetmedel, eftersom det annars kommer att leda till omedelbara försämringar av just tidiga och bättre underbyggda insatser.